

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ (Ματθ. στ' 14-21)
17 Μαρτίου 2024

Τὴν παραμονὴ τῆς εἰσόδου μας στὴν Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἡ Ἐκκλησία μας ἐπέλεξε γιὰ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα ἓνα μικρὸ ἀπόσπασμα ἀπ' τὴν ἐπὶ τοῦ ὄρους Ὁμιλία τοῦ Κυρίου. Ἀνοίγεται μπροστὰ μας καὶ γιὰ φέτος ἡ προπαρασκευαστικὴ περίοδος γιὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ Πάσχα. Στὴν διάρκεια αὐτῆς τῆς περιόδου περιορίζεται βεβαίως ἡ τροφοδοσία τοῦ σώματος, ἀλλὰ προσφέρεται ἄφθονη πνευματικὴ τροφή. Στους ναοὺς μας κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ θὰ τελεσθοῦν περισσότερες ἱερὲς ἀκολουθίες, μεγαλύτερες σὲ διάρκεια καὶ μοναδικὲς σὲ περιεχόμενο.

Σαρακοστὴ βεβαίως σημαίνει νηστεία. Γιὰ σαράντα καὶ περισσότερες ἡμέρες μὲ τὴν θέλησή μας θὰ στενοχωρήσουμε τὸ σῶμα μας, θὰ ἀρνηθοῦμε νὰ ἱκανοποιήσουμε μερικὲς ἐπιθυμίες, γιὰ νὰ ἐνδυναμώσουμε καὶ νὰ ὠφελήσουμε τὴν ψυχὴ μας. Ὡστόσο, ἡ νηστεία μόνη τῆς δὲν θὰ ἀποδώσει πνευματικὸς καρπός, ἂν δὲν προσεχθοῦν καὶ κάποιες ἄλλες παράμετροι.

Πολλοὶ σημερινοὶ ἄνθρωποι διατυπώνουν ἀμφιβολίες καὶ ἐνστάσεις γιὰ τὴν ἀξία καὶ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς νηστείας. Καὶ ἂν θεωροῦνται χριστιανοί, ἐν τούτοις δὲν ἀκολουθοῦν τοὺς κανόνες τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἂν ἔχουν σωματικὴ ὑγεία καὶ πάλι ἀποφεύγουν τὴν ἐκκλησιαστικὴ νηστεία. Ἄν ὅμως τοὺς συμβουλευσε ἓνας γιατρός ἢ καὶ μόνοι τους κρίνουν ὅτι χρειάζεται νὰ ἀδυνατίσουν, τότε μὲ προθυμία θὰ ἀκολουθήσουν μιὰ δίαιτα. Ὡστόσο, γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία εἶναι δεδομένο ὅτι ἡ νηστεία χρειάζεται. Ἡ ἀρετὴ αὐτὴ εἶναι μία μορφή ἐγκρατείας γιὰ τὸ σῶμα, ἀποβλέπει ὅμως στὴν ἐνίσχυση τῆς ψυχῆς. Ἐπιδιώκουμε κυρίως ἡ ψυχὴ νὰ ἐνδυναμωθεῖ, ὥστε νὰ μὴν ὑποδουλώνεται στὰ ἁμαρτωλὰ πάθη καὶ νὰ ἀντιστέκεται στὶς κακὲς ἐπιθυμίες.

Αὐτὸ τὸ ὄπλο τῆς νηστείας θὰ χρησιμοποιήσουμε ἀπὸ αὔριο καὶ ἐμεῖς. Θὰ ἦταν ὅμως ἀδικο αὐτὸ τὸ ὄπλο νὰ χρησιμοποιηθεῖ μὲ λάθος τρόπο καὶ νὰ μᾶς βλάψει ἀντὶ νὰ μᾶς ὠφελήσει. Ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νὰ μείνουμε στὴν ἐξωτερικὴ πλευρὰ τῆς νηστείας. Νὰ καυχηθοῦμε ὅτι νηστεύσαμε μὲ ἀκρίβεια ὅλες τὶς ἡμέρες, νὰ συγκρίνουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, εἴτε νήστευσαν εἴτε ὄχι, νὰ πιστεύσουμε ὅτι πετύχαμε ἓνα μεγάλο κατόρθωμα καὶ ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀποτέλεσμα μόνο τῶν δικῶν μας ἱκανοτήτων. Οἱ φαρισαῖοι ἐκείνης τῆς ἐποχῆς παραμελοῦσαν νὰ φροντίζουν στοιχειωδῶς τὴν ἐξωτερικὴ τους ἐμφάνιση,

παρουσιάζονται λυπημένοι και καχεκτικοί, για να δείχνουν στους ανθρώπους ότι νήστευαν. Τέτοια νηστεία όμως απορρίπτεται, επειδή δεν καλλιεργεί την ζωντανή σχέση με τον Θεό, αλλά και οδηγεί τον άνθρωπο στην ειδωλοποίηση του έαυτού του.

Οι φαρισαίοι νήστευαν και έδειχναν λυπημένοι, ήρεμοι και συγκρατημένοι. Μέσα τους όμως κυριαρχούσε ο έγωϊσμός, ο θυμός και η μνησικακία. Αν κάποιος τους ένοχλούσε σε κάτι, εκείνοι έξαγριώνονταν και σχεδίαζαν να τον έκδικηθούν. Γι' αυτό και ο Χριστός προβάλλει την ανάγκη της συγχωρήσεως. Επειδή ο Θεός συγχωρεί το πλήθος των αμαρτιών και των πταισμάτων μας, δεν είναι δυνατόν εμείς να μην συγχωρούμε τα όποσδήποτε πολύ μικρότερα λάθη των άλλων ανθρώπων απέναντί μας.

Αν θέλουμε να συγχωρήσει ο Θεός τα δικά μας αμαρτήματα, απαραίτητη προϋπόθεση είναι να συγχωρήσουμε εμείς τα λάθη των άλλων απέναντί μας. Αν δεν συγχωρήσουμε, δεν θα συγχωρηθούμε. Όποσδήποτε, ή αύστηρότερη νηστεία απ' τις τροφές είναι πολύ εύκολότερη απ' το να συγχωρήσουμε τους συναμαρτωλούς αδελφούς μας. Και είναι τραγικό να επαναλαμβάνουμε δυστυχώς μόνο με τα χείλη μας «και άφες ήμιν τα όφειλήματα ήμών, ως και ήμεϊς άφίεμεν τοϊς όφειλέταις ήμών», χωρίς μέσα μας ή καρδιά μας να συμφωνεί.

Χωρίς άμφιβολία σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις περιφρονείται και άδικείται ο ιερός θεσμός της νηστείας. Ποιός θα περίμενε όμως ότι άνάλογη ύποτίμηση της νηστείας γίνεται και απ' τους ύποστηρικτές της; Έξακολουθούν να νηστεύουν και στις ήμέρες μας λιγότεροι ίσως από προηγούμενες εποχές. Και πάλι όμως ή προσοχή τους έπικεντρώνεται στην έξωτερική πλευρά. Έξαντλούν την νηστεία σε μια άπλη άλλαγή του διαιτολογίου. Νηστεία γι' αυτούς σημαίνει ότι για όρισμένο χρονικό διάστημα θα παρασκευάζουν νησίσιμα φαγητά. Η νηστεία της Έκκλησίας όμως έχει ένα πολύ βαθύτερο νόημα. Στην ζωή μας έχουμε διαπράξει μία άδικία. Στο κέντρο της προσοχής μας έχουμε τοποθετήσει τον έαυτό μας. Αποκλειστική μας φροντίδα είναι να δίνουμε ήδονή στις αισθήσεις μας, να κερδίζουμε περισσότερα ύλικά άγαθά και να διώχνουμε από μπροστά μας όποιοδήποτε έμπόδιο δεν μάς αφήνει να εκπληρώνουμε τις όποιεσδήποτε έπιθυμίες μας. Και απέναντι σε αυτόν τον τρόπο ζωής δεν είναι έφικτό να τεθεί ένας φραγμός, ένα όριο. Είναι φανερό ότι έχουμε έντελώς παραμελήσει τον έσωτερικό μας άνθρωπο, την ψυχή μας, την βαθύτερη δίψα μας για άληθινή ζωή, για ζωντανή σχέση με τον ζώντα Θεό. Όταν μάς προτρέπει «μη θησαυρίζετε θησαυρούς επί της γής», στην πραγματικότητα ζητεί να έπανορθώσουμε την άδικία απέναντι στον έαυτό μας και να αλλάξουμε προσανατολισμό μέσα στον κόσμο. Είθε ή νηστεία και αύτης της Μεγάλης Τεσσαρακοστής να άνοίξει αυτό το παράθυρο και στην δική μας ζωή.

π. Ν.Η.

[dkpdf-button]